

ser gå fri af beskatning, hvis ydelsen ansås for at være en erstatning for tab af indtægtskilde. Senere blev den proportionale beskatning forhøjet til 50 pct.

Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratiale blev frem til den 1. januar 1992 beskattet som særlig indkomst. Fra 1. januar 1992 blev beskatningen af fratrædelsesgodtgørelse og jubilæumsgratiale overført til beskatning som almindelig (personlig) indkomst, og der blev som følge heraf etableret automatisk A-skattetræk. Den skattepligtige del af fratrædelsesgodtgørelsen m.v. udgjorde 70 pct. (medregningsprocenten) af det beløb, som oversteg 6.000 kr. (bundgrænsen). I 1996 blev medregningsprocenten forhøjet til 85 pct., og bundgrænsen blev forhøjet til et grundbeløb på 7.900 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20 og er i 2000 11.200 kr.

Afgrænsningen af begreberne fratrædelsesgodtgørelse og jubilæumsgratiale bygger dog fortsat på den praksis, der er opbygget, da de nævnte indkomst kategorier var særlig indkomst.

A. Fratrædelsesgodtgørelse

De særlige regler for fratrædelsesgodtgørelser omfatter udbetalinger, der af den hidtidige arbejdsgiver udredes i umiddelbar forbindelse med og direkte som følge af fratræden eller en væsentlig ændring af ansættelsesforholdet.

Bestemmelsen omfatter alle personer, der har haft lønnet beskæftigelse hos den udbetalende arbejdsgiver. Det betyder, at også valgte personer omfattes af bestemmelsen, hvis det hverv, som de er valgt til, har karakter af en levevej.

Den del af en fratrædelsesgodtgørelse, der træder i stedet for lønnen i opsigelsesperioden, er ikke omfattet af de lempelige beskatningsregler.

Derimod vil de godtgørelser, der modtages i forbindelse med ophøret eller forlængelsen af en åremålsansættelse, være omfattet af bestemmelsen. Det er også tilstrækkeligt for anvendelsen af ligningslovens § 7 O, at der sker en delvis opgivelse af stillingen. Det er således ikke en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at der sker en fuldstændig fratræden. En forringelse af de hidtidige ansættelsesforhold kan efter omstændighederne begrunde, at et godtgørelsesbeløb beskattes efter de lempeligere regler i ligningslovens § 7 O, når der i forbindelse med ydelsen af godtgørelsen opgives hidtidige arbejdsområder. Det er dog ikke tilstrækkeligt for, at en udbetaling er omfattet af ligningslovens § 7 O, at der f.eks. blot sker en lønmæssig forringelse af stillingen.

B. Jubilæumsgratiale

Efter de gældende regler kræves det for, at et jubilæumsgratiale er omfattet af ligningslovens § 7 O, at gratialet ydes af den skattepligtiges arbejdsgiver, samt at udbetalingen sker én gang for alle. Anledningen til udbetaling skal være enten medarbejderens eller arbejdsgiverens jubilæum.

Begrebet personligt jubilæum er ikke nærmere fastlagt i lovgivningen, men efter landsskatteretspraksis anses jubilæum af foreligge, når den pågældende har været ansat i virksomheden i 25, 35, 40, 45, 50 eller 60 år. Derimod er udbetalinger i anledning af 10, 15, 20 og 30 års ansættelse ikke omfattet.

Gratiale, der af arbejdsgiveren udbetales i anledning af, at den virksomhed, hvori den skattepligtige er ansat eller har været ansat, har bestået i 25 år eller i et åremål, der er deleligt med 25, beskattes også som personlig indkomst efter ligningslovens § 7 O. Reglen kan kun bruges, når det er selve den virksomhed, hvori modtageren er ansat, har jubilæum.

Berettiget til at modtage jubilæumsgratiale, der er omfattet af ligningslovens § 7 O, er medarbejdere, der er ansat i et tjenesteforhold i en virksomhed, der i øvrigt opfylder betingelserne. Det forhold, at en virksomhed skifter ejer eller omdannes til et aktieselskab, udelukker ikke den lempelige skattepligtige behandling, når blot der har været en rimelig identitet i virksomhedens arbejdsområde.

Tingsgaver er også omfattet af disse regler. Det betyder, at en tingsgave skal medregnes med den værdi, som den skønnes at ville koste lønmodtageren i almindelig fri handel.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Rejsegodtgørelser m.v.

A. Kost og småfornødenheder

Det foreslås med dette lovforslag, at der bliver rettet op på følgende uligheder:

A.1. Personer, som anvender standardsatsen til kost og småfornødenheder i ligningslovens § 9, stk. 6, beskattes indirekte af sparet hjemmeforbrug til kost, da det sparede hjemmeforbrug er modregnet i standardsatsen. Personer, der foretager ligningsmæssigt fradrag med dokumenterede merudgifter, beskattes af det sparede hjemmeforbrug, idet fradragsbeløbet nedsættes med 55 kr. pr. døgn i forhold til de dokumenterede udgifter. Personer, der rejser efter regning, beskattes derimod efter praksis ikke af sparet hjemmeforbrug.

Med henblik på at skabe størst mulig ligestilling mellem personer på tjenesterejse foreslås det derfor, at værdien af det sparede hjemmeforbrug gøres skat-